

Klimat- och näringslivsdepartementet
kn.remissvar@regeringskansliet.se
kn.kl@regeringskansliet.se

Yttrande över betänkandet Bättre förutsättningar för klimatanpassning (SOU: 2025: 51)

Er beteckning: KN 2025/01049

Länsstyrelsens remissyttrande

Länsstyrelsen har valt att i detta yttrande lämna synpunkter på de konkreta författningsförslag som redovisas, kommentera förslaget om uppdrag och direktiv rörande havsnivåförändringar samt ge förslag på behov av lagstiftning som saknas för ändamålsenlig klimatanpassning.

Sammanfattning

Sammanfattningsvis vill Länsstyrelsen i yttrandet kommentera författningsförslagen, ge synpunkter på förslaget om ett utökat statligt ansvar för skydd när havet stiger samt ge förslag på behov av lagstiftning som saknas för en ändamålsenlig klimatanpassning.

Av betänkandets 11 förslag på förändringar i befintliga författningar som bygger vidare på och utvidgar dagens lagstiftning är Länsstyrelsen positiv till 7 av förslagen men ser behov av kompletteringar i tre av dessa. Länsstyrelsen bedömer att ett av förslagen behöver omformuleras. Länsstyrelsen är tveksam till ett av förslagen och avstyrker två av förslagen.

Förslaget att kommunen i översiktsplanen ska redovisa vilka klimatanpassningsåtgärder som kommunen avser att initiera behöver *omformuleras*. Länsstyrelsen bedömer att det är lämpligare att översiktsplanen anger inom vilka områden som kommunen ser behov av fysiska åtgärder.

Länsstyrelsen ställer sig *tveksam* till förslaget om krav på att kommunen ska ändra eller upphäva detaljplaner som medför för stora risker då förslaget riskerar att bli verkningslöst om ingen form av tillsyn kopplas till förslaget.

Länsstyrelsen är positiv till att dagvattenssystemets kapacitet regleras i lag men *avstyrker* förslaget i dess nuvarande utformning då det inte tar hänsyn till översvämningssrisker nedströms dagvattenanläggningen.

Länsstyrelsen *avstyrker* förslaget om att klimatanpassningsåtgärder kan vara ett särskilt skäl för upphävande eller dispens från strandskyddet i dess nuvarande utformning.

Förslaget till *ny lag* om medfinansiering av kommunala klimatanpassningsåtgärder har en god intention men förslaget behöver förtydligas för att kunna vara ett incitament för att öka takten i klimatanpassningsarbetet.

Länsstyrelsen ställer sig bakom att staten bör ta ett större ansvar för att hantera risken för översvämning från havet. Förslaget behöver breddas så att det även omfattar åtgärder orsakade av erosion samt ge möjlighet för naturbaserade klimatanpassningsåtgärder.

Länsstyrelsen ser behov av *kompletterande och ny lagstiftning* för ändamålsenlig klimatanpassning.

Länsstyrelsen menar att det är lämpligt att miljöbalken kompletteras så att också klimatanpassningsåtgärder ska kunna vara ett skäl för att tillämpa tvångsrätt.

Länsstyrelsen efterlyser också ett system för att hantera planerad reträtt för byggnader som funnits under lång tid och som kan vara svåra/dyra att skydda. Detta är angeläget då det i Skåne finns fastigheter som vid en kraftig storm kan falla i havet till följd av erosion redan idag.

Länsstyrelsen föreslår en reglering i plan- och bygglagen innebärande att kommunen i översiktsplanen behöver redovisa var det finns behov av fysiska åtgärder för att motverka effekterna av klimatrelaterade värmeböljor i bebyggd miljö.

Länsstyrelsen föreslår att det ska vara möjligt att genom väg- eller järnvägsplan ta mark i anspråk för klimatanpassningsåtgärder som inte ligger intill den infrastruktur som behöver skyddas.

Kommentarer på författningsförslag

Förslaget till **lag om medfinansiering av kommunala**

klimatanpassningsåtgärder har i grunden en god intention då våra erfarenheter visar att det finns ett stort behov av samverkan mellan kommuner och fastighetsägare för att helhetslösningar ska kunna genomföras som gynnar både allmänna och enskilda intressen. Samlade åtgärder minskar också risken för att åtgärder får negativa effekter på natur- och kulturvärden och på enskilda fastigheter.

Större sammanhängande lösningar är också generellt mer kostnadseffektiva. Lagförslaget ger kommunen stort ansvar och teoretiska möjligheter. Lagförslaget visar dock på många otydligheter t. ex begrepp som "en angelägenhet av allmänt intresse" "betydande risk för en skada till följd av en naturhändelse".

Otydligheterna kan leda till att det uppstår konflikter mellan kommun och fastighetsägare om när behov uppkommer att genomföra åtgärder, kostnadsfördelning, hur fastigheter ska värderas etc. Ett sådant system kan tyvärr hämma de processer som redan kommit i gång där kommuner tillsammans med fastighetsägare börjat titta på hur de ska kunna använda sig av anläggningslagen. Förslaget är vidare utformat så att det är svårt att se att åtgärder för att hindra ras, skred och erosion samt naturbaserade åtgärder faller inom definitionen. Länsstyrelsen bedömer sammantaget att förslaget om medfinansiering av kommunala klimatanpassningsåtgärder i nuvarande utformning inte är ett tillräckligt incitament för att öka takten i klimatanpassningsarbetet.

Förslag till ändring i miljöbalken. Länsstyrelsen delar betänkandets bedömning att det i vissa fall skulle kunna underlätta genomförandet av klimatanpassningsåtgärder om en sådan åtgärd i sig är ett särskilt skäl för strandskyddsdispens, även om de flesta åtgärder som beskrivs i utredningen skulle kunna prövas mot nuvarande skäl 3 och/eller 5. Länsstyrelsen *avstyrker* dock förslaget i den föreslagna lydelsen eftersom den öppnar upp för en alltför bred tillämpning av skälet som kan inverka negativt på strandskyddets syften.

Länsstyrelsen vänder sig särskilt mot att begreppet "egendom" används i författningsförslaget utan att närmare preciseras.

Länsstyrelsen kan konstatera att egendom utgörs av mark samt

därtill hörande bebyggelse, anläggningar, växtlighet med mera. Länsstyrelsen anser därför att det finns en stor risk att förslaget skulle möjliggöra en oproportionerligt stor påverkan på de skånska stränderna om alla markägare skulle kunna åberopa det förslagna skälet oavsett vilken typ av egendom som skulle skyddas. Skrivningen skulle dessutom, enligt Länsstyrelsens uppfattning och tvärtemot utredningens avsikt, kunna möjliggöra att mark skyddas inför kommande bebyggelse. Länsstyrelsen föreslår därför att "egendom" preciseras i lagtexten och anges som "egendom avseende befintlig bebyggelse eller befintlig anläggning". Detta är i linje med utredningens intentioner som uttrycks i författningskommentaren; "Vidare är de risker för skador som enligt bestämmelsen ska förebyggas eller minskas sådana som föreligger för den befintliga miljön och bebyggelsen." (sid 366)

Länsstyrelsen delar den uppfattningen att tillämpningen av det nya särskilda skälet bör vara restriktiv i fråga om enskilda intressen, men konstaterar att lagtexten inte ger uttryck för detta vilket kan öppna upp för en annan bedömning än vad som är avsikten.

Länsstyrelsen vänder sig mot skrivningen i författningskommentaren (s 365–366) där det anges att "Av bestämmelsen framgår att risken måste, efter det att klimatanpassningsåtgärden genomförts, upphöra eller minska. Om risken för skada i allt väsentligt kvarstår även efter det att åtgärden har vidtagits föreligger inte skäl för dispens eller upphävande." Att i ett dispensärende kunna bedöma om skada kvarstår även efter att en klimatanpassningsåtgärd har vidtagits är svårt och i vissa fall omöjligt även med stora utredningsinsatser. Särskilt svårt är detta i anslutning till havet med hänsyn till stora osäkerheter avseende framtida havsnivåer. Vidare är en åtgärds potentiella skada på omgivande bebyggelse och andra värden svårbedömt. Länsstyrelsen ser därför svårigheter i att tillämpa det särskilda skälet.

Länsstyrelsen anser att det finns behov av vägledning kring de underlag som behövs för prövningen av det särskilda skälet, t ex hur eventuell påverkan av åtgärden utanför den egna fastigheten ska undersökas.

Länsstyrelsen är positiv till **förslag om ändring i väglagen och lagen om byggande av järnväg**. Av dessa ändringar framgår att de omfattar naturolyckorna ras skred, översvämning samt annan liknande orsak. Länsstyrelsen menar att även naturolyckan erosion bör skrivas ut i lagtexten alternativt att texten omformuleras till att bestämmelsen

omfattar naturolyckor enligt definition i 2 § Förordning (2022:1395) om statsbidrag till kommuner för förebyggande åtgärder mot naturolyckor.

Länsstyrelsen ställer sig också bakom **förslaget till ändring i ledningsrättslagen** som innebär att diken för bortledande av dagvatten ska anses som en ledning. Länsstyrelsen menar att ändringen inte bör begränsas till dagvattenåtgärder utan också omfatta diken med syfte att vara en skyddsåtgärd för bortledning av skyfallsvatten som initieras av kommunen, då sådana åtgärder inte ingår i en allmän VA anläggning.

Länsstyrelsen är i grunden positiv till att det i **lag om allmänna vattentjänster** preciseras krav på vilken kapacitet en va-anläggning ska ha. Länsstyrelsen *avstyrker* däremot förslaget i sin nuvarande utformning. Skälet till detta är att förslaget är inriktat på bortledande av dagvatten. Förslaget bortser från att det krävs åtgärder i form av utjämningsmagasin för att inte recipienter och bebyggelse nedströms ska skadas. Länsstyrelsen ser därutöver behov av ytterligare preciseringar vid dimensionering, då faktorer som regnets varaktighet och möjlig/tillåten avrinning styr vilka volymer som krävs för att ett regn med en återkomsttid på 10 år ska kunna hanteras utan att orsaka översvämning. Dessa faktorer är lika viktiga att beakta som återkomsttiden. Länsstyrelsen menar att det hade varit bättre om VA anläggningars kapacitet är kopplat till att anläggningen ska ha funktionen att ta hand om ett regn med en viss återkomsttid och varaktighet utan att orsaka översvämning. Länsstyrelsen menar vidare att ett krav på vilken kapacitet en va-anläggning ska ha behöver kompletteras med att det finns en tillsynsmyndighet som kontrollerar efterlevnaden. Länsstyrelsen ställer sig bakom ändringen om fastighetsägares rätt att ta del av vissa uppgifter.

Ändringen i **3 kap 5 § första stycket punkt 4 PBL** innebär att det av översiktsplanen ska framgå inom vilka områden kommunen avser att ta initiativ till fysiska åtgärder för att skydda mot risken för skador på den byggda miljön som kan följa av klimatrelaterade översvämningar, ras, skred och erosion. Länsstyrelsen menar att det är välkommet med ett förtydligande för att underlätta kommuners tillämpning av PBL och som leder till prioriteringar som ger medborgare större insyn i klimatanpassningsarbetet. Formuleringen "ta initiativ till fysiska åtgärder" är däremot vilseledande då den kan tolkas som att kommunen aktivt ska genomföra åtgärder. Då översiktsplanen är vägledande är det inte självklart att det är

kommunen som ska vara verksamhetsutövare för åtgärder, vilket även framgår av s 376. Länsstyrelsen föreslår därför följande formulering ”*samt inom vilka områden som kommunen ser behov av fysiska åtgärder för att skydda mot sådana risker*”.

Betänkandet föreslår vidare ett tillägg i första stycket punkt 6 i samma paragraf som innebär att kommunen ska ta skälig hänsyn till planer och program enligt annan författning vid bedömning av klimatrelaterade risker. Av avsnitt 8.6 framgår att detta i vart fall avser vattentjänstplaner, lagen om skydd mot olyckor samt planen för hantering av extraordinära händelser. Länsstyrelsen menar att 3 kap 5§ första stycket 6 PBL med fördel också bör omfatta kommunala åtgärder som länsstyrelserna beslutar om i riskhanteringsplaner.

Länsstyrelsen ställer sig bakom förslaget till reglering enligt **4 kap 6 § PBL** som innebär att markreservat för klimatanpassningsanläggningar ska kunna införas i detaljplan.

Länsstyrelsen ställer sig bakom ändringen i **4 kap 14 § punkt 1 PBL** då den innebär att klimatanpassningsåtgärder också kan säkerställas på allmän platsmark med enskilt huvudmannaskap. Länsstyrelsen uppfattar att **14 kap 18 § PBL** är följd av ändringen i 4 kap 6 § PBL.

Länsstyrelsen är tveksam till behovet av reglering enligt **4 kap 40 a § PBL**. Kommunen har redan idag möjlighet att ändra eller upphäva detaljplaner i riskområden med stöd bl. a av 5 kap 38 b § PBL. Kommunen har också möjlighet att besluta om anstånd att ge bygglov inom riskområden enligt 9 kap 28 § PBL om arbete för att anta, ändra eller upphäva en detaljplan eller områdesbestämmelser påbörjats. Bygglov avgörs då efter att planarbetet avslutats om detta sker inom två år. Länsstyrelsen kan konstatera att några kommuner har påbörjat ett sådant arbete på frivillig basis.

Att införa ett krav enligt 4 kap 40 a § riskerar att bli verkningslöst om det inte finns någon tillsyn. Om det finns behov av ett krav behöver det kompletteras med någon form av tillsyn. 11 kap 15 § PBL ger regeringen möjlighet till planföreläggande om det behövs för intresse som avses i 11 kap 10 § andra stycket 1 eller 2 PBL. Denna bestämmelse behöver i så fall kompletteras så att den också omfattar klimatrelaterade översvämningar, ras, skred eller erosion.

Länsstyrelsen ser positivt på att kommunen ska tillhandahålla skriftligt underlag till de som avser vidta åtgärder för skydd mot naturolyckor och står därför bakom ändringen i **12 kap 3 a § PBL**.

Länsstyrelsen ser det som angeläget med föreskrifter om höga inomhustemperaturer för känsliga grupper och ställer sig bakom förslag till ändring i **förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd**.

Havsnivåhöjningar, Uppdrag och direktiv rörande havsnivåhöjningar

Länsstyrelsen ställer sig bakom att staten bör ta ett större ansvar för att hantera risken för översvämning från havet. Länsstyrelsen instämmer i betänkandets argument i avsnitt 9.2 och i avsnitt 13.2 "Det offentliga åtagandet". Här framkommer att där stora nationella intressen riskeras, behöver staten ta ansvar för riskbedömningar och samla den kompetens och de resurser som krävs för att planera, utföra och förvalta de anläggningar som kommer att behövas och som kommer att behöva finnas kvar och utvecklas över lång tid.

Länsstyrelsen tar inte ställning till utredarens förslag avseende processen att tydliggöra statens roll och prioriteringar i utbyggnaden av kustskydd men vill uppmärksamma några frågor där vi bedömer att betänkandets förslag behöver kompletteras eller ha en annan inriktning.

Avsnitt 9.2.1 och övriga delar av kapitel 9 ger intryck av att statens ansvar främst berör översvämning. I Skåne är även stranderosion en risk som behöver beaktas. I anslutning till dagens stormhändelser är det oftast kombinationen av översvämning och erosion som ger upphov till skador på bebyggelse, infrastruktur och natur- och kulturvärden. Länsstyrelsen efterlyser därför ett bredare perspektiv på risker kopplade till stigande havsnivå.

Av avsnitt 9.2.3 framgår att en bedömning ska ske av i vilken utsträckning de nationella intressena påtagligt kommer att skadas till följd av att områdena regelbundet kommer att översvämmas eller helt ställas under vatten. En bedömning ska också göras av om ett kustskydd är negativt för de nationella intressen som finns på platsen. Det framgår att bedömningarna bör göras av de myndigheter som pekar ut områden som är riksintressanta enligt hushållningsförordningen. Länsstyrelsen menar att det inte framgår av hushållningsförordningen att någon myndighet är ansvarig för Natura 2000 områden som är riksintresse enligt 4 kap 8 § miljöbalken. En bedömning av påverkan på Natura 2000 är ytterst angelägen både med hänsyn till påverkan från havet och av framtida eventuella kustskydd. Våra erfarenheter från Skåne vid

domstolsprövningar av kustskydd, både på Falsterbonäset och i Kristianstad, visar att på att det finns ett behov av nationella bedömningar och avvägningar i ett helhetsperspektiv för de kustskydd som det finns behov av i ett nationellt perspektiv, särskilt vad gäller Natura 2000.

Länsstyrelsen konstaterar att betänkandet beskriver kustskydd som statiska fasta konstruktioner, exempelvis på s 23 "Ett beslut om att etablera skydd mot översvämningar från havet måste därför fattas i medvetande om att det i förlängningen innebär ett åtagande att för all framtid hålla havet ute." Länsstyrelsen menar att staten precis som andra aktörer behöver beakta kostnad mot nytta under skyddets förväntade livslängd. Utredaren är väl medveten om osäkerheterna avseende hur mycket havsnivåerna kan stiga över tid. Således är det lämpligt att över tid ompröva om ett skydd som etablerats ska finnas kvar i de fall, det behöver förändras eller förstärkas avsevärt, beroende på nya förhållanden. Det är inte orimligt att ett skydd kan vara kostnadseffektivt under en 100-årsperiod men kanske inte över nästa. Under samhällsekonomi på sidan 247 framgår att om ett kustskydd finns blir det möjligt att förlägga översvämningskänsliga verksamheter på platser som idag är olämpliga. Länsstyrelsen menar att detta inte är ett självklart ställningstagande då en större samlad risk byggs in. Dessutom låser staten då fast sig i en lösning som kanske inte är kostnadseffektiv över tid. Sammanfattningsvis menar länsstyrelsen att kustskydd främst bör genomföras för att skydda befintliga verksamheter under överskådlig tid. Om ny bebyggelse ska etableras på mark som görs lämplig till följd av ett kustskydd är det rimligt att staten sätter upp kriterier för när detta är lämpligt.

När det gäller kustskydd används begrepp som varaktigt fysiskt skydd och barriärer och på s 246 redovisas att det handlar om dammkonstruktioner som i förlängningen ska kunna motstå permanent vattentryck och kunna höjas efterhand. Länsstyrelsen tolkar att denna beskrivning i princip utesluter naturbaserade klimatanpassningsåtgärder. Betänkandets avgränsning på s 125 om en inriktning på varaktiga skydd är inte lika skarp. Naturbaserade åtgärder lyfts fram i ett EU-perspektiv både i översvämningsdirektivet, klimatlagen och i restaureringsförordningen. Länsstyrelsen Skåne har genom deltagande i EU projekten Building with nature och MANABAS coast tagit del av andra länders erfarenheter och utvecklat egen kunskap om naturbaserade klimatanpassningsåtgärder. Erfarenheterna visar att naturbaserade klimatanpassningsåtgärder kan ge ökad resiliens,

högre naturvärden samt vara kostnadseffektiva i jämförelse med hårda fysiska skydd. Det finns också stora möjligheter att kombinera naturbaserade åtgärder med hårda strukturer som innebär att de fysiska skydden kan byggas lägre och därmed kosta mindre. Naturbaserade åtgärder bör också kunna ses som varaktiga även om de tillåts variera i utformning över tid. Naturbaserade åtgärder får en funktionell varaktighet om de underhålls. Länsstyrelsen menar därför att naturbaserade kustskydd behöver övervägas som alternativ i varje given situation när kustskydd planeras.

I avsnitten 9.1.6 och 9.2.5 beskriver betänkandet att regeringen som ett alternativ till kustskydd bör undersöka möjligheten till barriärer i Öresund och danska Bälten för att avskära Östersjön från världshaven. Länsstyrelsen bedömer att detta inte är ett realistiskt alternativ att undersöka med hänsyn till kostnader för att pumpa ut älvarnas vattenvolymer, miljöskadorna som skulle uppkomma i Östersjön samt ekonomiska och säkerhetspolitiska konsekvenser i begränsningar i fartygstrafik.

Länsstyrelsen konstaterar att betänkandet inte föreslår författningsförslag kopplade till havsnivåhöjningar. Länsstyrelsen tar därför inte ställning till utkast till lagtext i bilaga 2. Länsstyrelsen delar utredarens ställningstagande i avsnitt 9.2.2 att det i närtid bör klarläggas var översvämningsskydd mot havet bör anläggas utifrån nationella intressen.

Behov av lagförslag och andra åtgärder som saknas i utredningen

I miljöbalken finns en möjlighet för särskild tvångsrätt för vattenverksamheter (28 kap 10 § MB). Punkt 1 innebär att staten, kommuner och vattenförbund ges rätt att utföra anläggningar eller åtgärder inom fastigheter som tillhör någon annan och ta i anspråk mark som är önskvärda från hälso- eller miljösynpunkt eller som främjar fisket. Länsstyrelsen menar att det är lämpligt att också klimatanpassningsåtgärder ska kunna vara ett skäl för att tillämpa tvångsrätt.

Det saknas också ett system för att hantera planerad reträtt för bebyggda fastigheter som funnits under lång tid och som kan vara svåra/dyra att skydda eller är i vägen för ett samordnat storskaligt skydd. Länsstyrelsen ser det som angeläget att så fort som möjligt utreda och införa ett regelverk för att hantera planerad reträtt. I Skåne finns redan idag fastigheter med byggnader som vid en kraftig

storm kan falla i havet till följd av erosion. Bebyggelse på sådana fastigheter är svåra att skydda då erosion på vissa platser är en oåterkallelig process som det saknas lämpliga åtgärder för.

Länsstyrelsen menar att kommunernas fysiska planering påverkar effekterna av klimatrelaterade värmeböljor både vad gäller utomhus- och inomhusmiljöer. En reglering i plan- och bygglagen innebärande att kommunen i översiktsplanen behöver redovisa var det finns behov av fysiska åtgärder för att motverka effekterna av klimatrelaterade värmeböljor i bebyggd miljö är därför önskvärt.

Idag har Trafikverket inte möjlighet att ta mark i anspråk för klimatanpassningsåtgärder som ligger utanför vägområdet eller järnvägsmarken med hjälp av vägplan eller järnvägsplan. Åtgärden behöver ligga intill vägen eller järnvägen. I Skåne behöver behovet av kustnära klimatanpassningsåtgärder för det statliga väg- och järnvägssystemet vara direkt sammanlänkat med kommunalt kustskyddsarbete, både på en storskalig och mer lokal nivå men rådigheten går inte att hantera med nuvarande lagstiftning. Länsstyrelsen föreslår därför att det ska vara möjligt att genom väg- eller järnvägsplan ta mark i anspråk för klimatanpassningsåtgärder som inte ligger intill den infrastruktur som behöver skyddas. En motivering till detta är att det kan vara ett mer lämpligt i en sammanvägd bedömning med ett skydd som placeras mellan havet/sjön/vattendraget och vägen/järnvägen jämfört med att behöva höja vägen eller järnvägen. Väglagen och lag om byggande av järnväg är starka expropriationsverktyg och det är därför viktigt att ta hänsyn till äganderätten, vilket innebär att det måste finnas starka skäl till att lägga en klimatanpassningsåtgärd på någons mark. Därtill krävs en lokaliseringsutredning med väl motiverad val av plats.

Utredningens uppdrag är att identifiera hinder mot att kunna planera, genomföra och förvalta effektiva klimatanpassningsåtgärder. Betänkandet tar inte upp att invasiva arter förväntas öka till följd av ett varmare klimat och längre växtsäsong. Södra Sverige är särskilt drabbat redan idag och är vägen in för ytterligare arter. Ökade översvämningsrisker leder också till en ökad spridning av dessa arter. En ökad etablering av jättebalsamin som sprids längs vattendrag innebär vidare en ökad erosionsrisk. Då flera invasiva arter exempelvis parkslide sprids med jordmassor utgör sådana arter även ett hinder för att kunna genomföra klimatanpassningsåtgärder såsom skyddsvallar. Länsstyrelsen bedömer därför att det finns ett behov av åtgärder för att begränsa de hinder som en ökning av invasiva arter utgör för

klimatanpassningsarbetet. En ökad och stabil budget krävs för samordning, långsiktig planering och kostnadseffektiva åtgärder. Staten bör se över möjligheten att betala ut medel i projektform där projekten kan löpa över 3–5 år.

De som har medverkat i beslutet

Detta yttrande har beslutats av vikarierande landshövding Ola Melin med vattenstrateg Pär Persson, enheten för samhällsplanering som föredragande. I den slutliga handläggningen har även enhetschef Hanne Romanus på enheten för samhällsplanering medverkat. I handläggningen har även Caroline Tornhill, rättsenheten, Linda Gustafsson, naturprövningsenheten, Cajza Eriksson, art- och naturenheten och Alexander Lindskog miljötillsynsenheten medverkat utan att delta i avgörandet. *Detta yttrande har beslutats digitalt och har därför ingen namnunderskrift.*

Kontaktuppgifter

Kontaktuppgifter, Pär Persson, för frågor på telefon 010-2241583 eller via e-post par.persson@lansstyrelsen.se